

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 6

Biruinta obtinuta de Isus in pustie

Bună prietene!

În această săptămână vom vedea lupta dintre Hristos și Satana en deșert. Ellen White spune că în momentul în care Satana a știut că Isus se va face om pentru a veni să salveze ființa umană, s-a bucurat împreună cu îngerii săi, pentru că gândea că ar putea să profite de ocazia de a învinge pe Isus așa cum a învins pe Adam și Eva. Dar adevărul este că nu se potrivește planul din crâng cu cel din târg, așa că planul său a fost un esec Isus ieșind învingător.

În acest studiu vom analiza 5 puncte. În primul rând vom vedea semnificația numelui Emanuel. De asemenea vom analiza motivul pentru care Isus s-a întrupat. În al doilea rând ne vom opri atenția asupra botezului lui Isus și care este semnificația acestui eveniment. În al treilea vom vedea ispita cu pâinea, al patrulea punct egoismul și încumetarea iar în ultimul rând problema închinării ca și ispită.

Vom începe prin a analiza numele Emanuel care din punct de vedere literar înseamnă Dumnezeu este cu noi. Motivul, obiectivul întrupării a fost salvarea ființei umane, era ca și cum omul ar fi fost captiv pe acest pământ iar Isus s-a oferit să ia natura umană și să vină pe acest pământ pentru a smulge pe om din ghearele dușmanului. Riscul era foarte mare având în vedere că Isus trebuia să părăsească cerul, să ia formă umană pentru totdeauna riscând să cadă așa după cum au căzut Adam și Eva. Nu exista altă formă de a ne salva. Planul acesta de salvare avea patru obiective, patru motive pentru care Isus s-a întrupat devenind om.

În primul rând Domnul trebuia să recupereze stăpânirea pământului pe care Adam și Eva în mod voluntar a dat-o dușmanului. Te rog să observi ce spune Pavel în Romani 5,12.15:

¹²*De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit..*

¹⁵*Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala; căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul, pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți.*

În alte cuvinte, Satana aducând moartea pe pământ a crezut că a fost învingător. Suferință, durere, boală, toate acestea ducând la moarte, moarte lentă care devorează ființa umană. Dar Isus venind pe acest pământ a spus că *“Eu sunt viața”*, iar Ioan de asemenea spune că *“Cine are pe Fiul are viață”*. Isus a venit pe acest pământ să învingă moartea ieșind victorios și aici mă refer la moartea veșnică pentru ca toți cei ce cred în El au promisa viața veșnică. O mică probă cu privire la controlul Său asupra morții erau miracolele de sănătate pe care le-a făcut. El a recuperat terenul pierdut de Adam, chiar demonii au recunoscut când întrebau pe Isus că de ce îi chinuie. Isus a devenit victorios și asupra naturii poruncind furtunii și marii să se liniștească, iar acestea s-au liniștit. Așadar primul obiectiv pentru care Isus a venit în lume s-a împlinit recuperând stăpânirea asupra pământului pierdută de Adam în mâinile lui Satana.

Al doilea motiv al întrupării a fost că El a adus judecata și a trebuit să distrugă lucrarea diavolului. 1 Ioan 3,8 spune:

⁸*Cine păcătuiește, este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.*

Dușmanul credea că este stăpân absolut al acestui pământ și că Dumnezeu era incapabil de a face ceva pentru a-l salva pe om. Dar prima venire a lui Isus s-a dovedit a fi o lovitură fatală în inima diavolului, lucrările acestuia fiind distruse prin lucrarea mântuirii. Pe Crucea Calvarului Isus a învins pe Satana pentru totdeauna. Așa că astăzi noi luptăm împotriva unui Dușman învins iar acesta știe că îi mai rămâne puțin timp. Cu siguranță că te vei întreba, de ce mai este atâta suferință și durere dacă dușmanul este învins iar lucrările sale sunt distruse? Istoria are cursul ei, totul este un proces care va avea un sfârșit definitiv când Isus va reveni și când păcatul nu va mai renaște. Astăzi Satana este învins iar Isus a devenit om pentru a aduce judecata și a decreta învingerea dușmanului.

Al treilea motiv pentru care Domnul Isus s-a întrupat a fost dorința Sa de a căuta pe păcătos. Cu toți am fost condamnați la moarte, iar El a plătit prețul răscumpărării. Răscumpărarea nu este numai eliberare de vină pentru că vina se plătește, chiar dacă o face altcineva.

Al patrulea motiv al întrupării. El a venit să ne arate cine este Dumnezeu, a venit să ne arate că Dumnezeu nu este indiferent la durerea fiilor Săi, ci a venit să ne arate că este un Tată iubitor care se îngrijește de noi ca păstorul de oaia pierdută.

Vom trece la partea a doua a studiului. Ne vom opri atenția asupra botezului lui Isus. Înainte de apariția acestuia a apărut Ioan Botezătorul în deșert anunțând venirea judecății, susținând că venirea lui Isus reprezenta începutul procesului de învingere finală a Satanei. În cuvintele lui Ioan înregistrate în Matei 3,11-12 găsim câteva elemente specifice unei judecăți:

¹¹*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*
¹²*Acela Își are lopata în mână, Își va curăți cu desăvârșire aria, și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge."*

Lopata despre care se vorbește aici era un unealtă cu care aruncă grâul în aer pentru ca vântul să împrăștie pleava iar apoi să cadă la pământ numai grâul. Acesta unealtă este un simbol al judecății, iar Ioan spune mai departe că pleava va fi arsă rămând aria curată. Care era semnificația acestui tablou? Acest tablou arată învingerea finală, totală a Diavolului. El știe că este învins. Din păcate fariseii credeau că Ioan le vorbește de un conducător politic și nu despre un Mântuitor care venea să ne răscumpere din păcat și din domnia spirituală a Dușmanului. Este foarte interesantă această confuzie mai ales că Ieremia deja vorbise despre acest fapt în Ieremia 31,7-9:

⁷*Căci așa vorbește Domnul: „Strigați de bucurie asupra lui Iacov, chiușiți de veselie în fruntea neamurilor! Înălțați-vă glasurile, cântați laude, și ziceți: „Doamne, izbăvește pe poporul Tău, pe rămășița lui Israel!"*

⁸*"Iată, îi aduc înapoi din țara de la miazănoapte, îi adun de la marginile pământului: între ei este și orbul și schiopul, femeia însărcinată și cea în durerile nașterii; o mare mulțime se întoarce înapoi aici!"*

⁹*Plângând vin, și îi duc în mijlocul rugăciunilor lor; îi duc la râuri de apă, pe un drum neted pe care nu se poticnesc. Căci Eu sunt Tatăl lui Israel, și Efraim este întâiul Meu născut.*

Aceasta este una din făgăduințele cele mai frumoase ale Bibliei, mântuirea nu este pentru cei care pot ci pentru cei care nu pot dar cred și acceptă darul mântuirii. Dușmanul ne-a scos din casa Tatălui iar astăzi rătăcim prin cele patru colturi ale pământului care ne aduce numai suferință. Dar promisiunea este că Isus este cel care ne va aduce înapoi din țara nordului și ne va reuni din marginile pământului pe toti, orbul, șchiopul, femeia însărcinată și însoțiți de o mare mulțime care au plecat cu lacrimi în ochi dar care se vor întoarce cu bucurie conduși de însuși Dumnezeu în fiecare moment prin râuri și pe un drum neted ca să nu se poticnească. Ce făgăduință minunată! Presupun că de multe ori poți gândi, mântuirea este atât de dificilă, că sunt un sărac păcătos care cade de atâtea ori, nu împlinesc ce promit, așa că sunt pierdut. Nu este așa prietenul meu, Domnul adună pe copiii Săi împrăștiați în toate colțurile lumii și îi va aduce în Biserica Sa iar în final în împărăția Sa.

Vom trece acum la ispitirea lui Isus. Aceasta este a treia parte a studiului. În prima ispitire, dușmanul se prezintă ca și un înger care vine să ajute. Aceasta este una din strategiile Dușmanului, niciodată nu își arată fața, se ascunde, se camuflează iar în fața lui, iată, era Isus, un Dumnezeu – om, ființa umană complectă, neînțeleș chiar de ai Lui, îmbăiat în lacrimile umilinței, respins, persecutat, născut pentru a muri și mergând spre moarte pentru a cuceri viața pe care omul a pierdut-o. Aici este taina dragostei. Noi oamenii fugim după viață și găsim moartea dar iată că vine Domnul vieții pentru a accepta moartea pentru a ne da înapoi viața. Dar se pare că noi oamenii Îl ignorăm, de aceea l-am lăsat singur în deșert. Privește-L în deșert, sub soarele arzător ziua și în frigul pătrunzător noaptea, înconjurat de animale sălbatice și pândit de dumnezeul umbrei. După 40 de zile acesta apare, seducerea, minciuna și înșelăciunea sunt armele predilecte ale acestuia. Privește prin ochii minții pe cei doi, față în față, viața și moartea, priveliște pentru lume și univers care privesc cu interes marea bătălie. Și astfel momentul crucial a sosit în liniștea mormântală a zilei, totul este tăcut soarele parcă își pierde sclipirea iar briza vântului se oprește, la fel și norul de deasupra, totul pregătește un cadru dezolant, însăși viața pare să se scape printre degete numai câteva păsări pierdute rup tăcerea mediației matinale iar aici și colo insectele își scot capul din nisip presimțind parcă importanța locului și momentului, chiar agitația ființelor cerești devine relitate prezenta, iar îngerii răi încep parcă a se îndoi de posibilitățile liderului lor de a putea învinge pe Isus. Dar chiar atunci liniștea se rupe iar Diavolul începe atacurile, nu există tancuri, nici bombe, nici proiectile, este un război ideologic, Isus luptă cu arma logicii și dreptății, iar Diavolul încearcă să manipuleze Cuvântului lui Dumnezeu în forma ispititoare. Dar Isus nu cade, umanitatea din el suferă, dar nu cedează, simte din plin durerea luptei, dar nu se predă. Salvarea omului este în mâinile Sale, El a venit să plătească prețul de răscumpărare pentru a-i da viața pe care a pierdut-o. El a acceptat să se pună în locul omului căzut pentru a învinge acolo unde Adam a fost înfrânt. Îi mulțumim lui Dumnezeu că în această primă ispită a pietrei și pâinii Diavolul este înfrânt. Pentru Isus pâinea nu era o ispită pentru că chiar El este Pâinea Vieții, căci *“omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”*, iar Diavolul este nevoit să dea un pas înapoi, dar totuși nu fuge pentru că va încerca din nou pentru că el este insistent.

În patra a parta a studiului îl vedem pe Satana atacând din nou cu ispita încumetării ducându-l pe strașina Templului și îndemnându-l să se arunce jos dacă era Fiul lui Dumnezeu, pentru că însuși Cuvântul lui Dumnezeu spunea că îngerii vor veni să îl ajute să nu i se întâmple nimic. Dar

era evident că era Fiul lui Dumnezeu, el nu trebuia să demonstreze nimănui nimic. Aici găsim o situație prin care noi trecem de multe ori. Pentru noi este mai ușor să învingem ispitele corpului decât cele ale inimii, numesc ispitele corpului foamea, frigul, setea, atracțiile cărnii, iar aceste par mai ușor de controlat decât dorința de măreție, încredere în sine, de a demonstra cine sunt sau ce sunt. De primele fugim pentru că le considerăm oribile dar ignorăm dezastrul celor care atacă inima, sufletul nostru pentru că le considerăm nu chiar atât de nenorocite și de insuportabile.

Vom trece la ultima ispită, ispita închinării, iar aici suntem chiar în inima conflictului. Nu a fost închinarea dorința Dușmanului în cer? Nu a dorit el să se așeze pe tronul lui Dumnezeu? De atunci și până astăzi dorința acestuia este de a devia atenția ființei umane de la Dumnezeu către el sau către orice altceva numai către Dumnezeu nu! În această a treia ispită Satana îi oferă lui Isus lumea întreagă în schimbul unei secunde de închinare, de aceea îi spune să i se închine. Dar Isus din nou nu cedează și îl învinge, iar aceasta datorită faptului că Isus se lăsa condus de mâna și puterea Tatălui și iată ce spune Pavel în Filipeni 2,5-11:

⁵*Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus:*

⁶*El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,*

⁷*ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.*

⁸*La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*

⁹*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume;*

¹⁰*pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,*

¹¹*și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.*

Acum câteva zile am participat la un comitet de numiri și cum nu prea era pe cine să alegă cineva a propus de fratele Petru, este adevărat că este un pic cu nasul pe sus, dar ce să facem, pe cine să alegem? – spuneau ei. Dar interesant să observăm ce se întâmplă când îl propunem pe Juan, este adevărat că este un pic homosexual dar ce să îi facem... Cu siguranță că în acel moment cu toții am reacționa nu este așa? Și oare de ce? Pentru că, pentru noi păcatele corpului sunt mai grele decât cele ale inimii, egoismul, îngâmfarea, încrederea de sine, dorința de dominare... Dar Isus a învins toate aceste porniri și știi cum a făcut-o? Pentru că a fost ascultător Tatălui și i s-a închinat numai Lui, iar în ultimul conflict de pe acest pământ centrul războiului va fi tot închinarea. La cine ne închinăm? Nouă înșine? Banului? Fiarei? Este vreo diferență? Nu! Satana dorește închinarea către el sau orice altceva numai lui Dumnezeu nu!

Dumnezeu să te binecuvânteze din belșug!

Traducere & tehnoredactare:

Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com